

faste over paa mig Kundgjørelsen af 28de Januar 1852 og Alt, hvad der følger dermed; men den, der vil indvende noget mod Kundgjørelsen af 28de Januar 1852, har i dette Ministerium en ganske anden Person at holde sig til end mig; han har været en af de virksomste — og jeg takker ham derfor — til at sætte den igjennem; uden ham kunde det slet ikke være gaaet. Han tiltraadte Ministeriet i Forbindelse med Bluhme og overtog endog 2 a 3 Portefeuller; der blev da yttret af Modstanderne, at naar man blot kunde gjøre det umuligt at finde Mænd til at besætte endeel af Portefeullerne, saa skulde man ogsaa nok gjøre Ministeriet umuligt; man vilde hungre dem ud ved Mangel af Mænd og da hjalp Premierministeren — det var en stor Fortjeneste af ham — dem ud af Forlegenheden. Her er et Medlem tilstede endnu af det nærværende Ministerium, som var i det daværende; idetmindste veed jeg, at han gik ud af det noget senere tilligemed den nuværende Premierminister; ogsaa han vil bedre end jeg kunne retfærdiggjøre Regjeringens Stilling med Hensyn til Kundgjørelsen af 28de Januar 1852. Men er det saa, at Regjeringshandlingen af 28de Januar 1852 har en af sine vigtigste Repræsentanter her i Ministeriet; kan jeg idetmindste fra hans Side vente Anerkjendelse af, at jeg forstod det Ministerium, som sagde, der kan ikke gjøres Andet, og jeg sagde, jeg troer Eder paa Eders Ord bedre end dem, som Ingenting vide at gjøre. Jeg troer ikke, at der var et eneste Menneske, som vidste nogen anden Udvei. Der var da tilstede heri Salen idetmindste eet Medlem af det nærværende Ministerium — der var maaffæe to — som havde en saadan Stilling, at de fremfor Andre maatte vide, hvilke Hjælpebidler der stode tilbage til at gjøre noget Andet, da de havde været Medlemmer af Notabelforsamlingen i Glensborg. Har nogen af dem nogensinde traadt frem og sagt til Ministeriet, det Forslag vi have gjort Eder, kan sættes igjennem, og vi vilde ikke have stillet det, naar vi ikke havde været redbonue til at tilbyde vore Kræfter til at sætte det igjennem; da de ikke have gjort det, have de ydet en større Understøttelse til Kundgjørelsen af 28de Januar og dens Følger

end Regjeringen. Jeg skal nu ikke forfølge dette længere. Jeg har i mange Aar levet under Bladskrivernes Udgybelse; lad dem nu copiere dette og levere det til Publikum uden at forvanske det, jeg skal ikke være bange; jeg vil i det Hele raade enhver af de Herrer til at rode fuldt op i min hele politiske Færd og ikke tage en enkelt Stump ud deraf; hvad der skrives i et eller andet Blad, kan man ikke agte videre paa; det skrives, fordi man skal have et stort Blad fuldt, ligesom man lægger Jflåtten i Bøven; det er et Levebrød, det er deres Industri og der er jo noget hæderligt i at være en Gjenstand, hvoraf Andre kunne leve; det er godt at kunne holde det ud og jeg har ikke noget meget ømt Skind. Jeg har desuden idag faaet den trøstelige Udtalelse fra et Medlem, som dog har været mellem dem, der mere end eengang have villet gjøre Bevægelse; han saae sig paa eengang om og sagde: det er dog ikke saa ilde, det er noget ganske Godt, vi have faaet. Jeg skal ved denne Leilighed gjøre opmærksom paa, at dersom det var sandt, som Rigsdagsmanden for Ribe Amts 2den Valgkreds (H. Hage) har sagt, at jeg har saa stor Skyld i Alt, hvad der er gjort, og naar det nu lidt efter lidt kommer til Erkjendelse, hvad et andet Medlem fra Jylland har sagt, at naar man nu seer tilbage paa det, saa er det dog ganske godt, saa har jeg dog udrettet Noget, jeg gjør ikke Fordring paa meget. Jeg veed nu ikke, om han meente, at denne Erkjendelse først vilde opstaae, naar hans Fa blev frugtbringende; da er det rigtignok en anden Sag, men i saa Fald kan jeg ikke hjælpe ham til den sidste Deel af dette Gode.

Jeg skal nu vende mig til de 2 Besskyldninger, som der ere fremkomne imod mig. Den ene af disse fremkom noget haltende fra den ærede Underviisningsminister, han huggede noget nær Galen af, hvad jeg havde sagt (Kirke- og Underviisningsministeren: jeg veed ikke, hvortil den ærede Rigsdagsmand sigter; jeg kan ikke forstaae disse Billeder). Veed den ærede Minister ikke, hvad det vil sige at hugge Galen af Noget, det vil sige, at man tager den bageste Deel bort, og lader den forreste Deel blive tilbage. (Kirke- og Underviisningsmi-